

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De b[ea]to Petro apostolo Sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

vestris. Ad hec tria inducebat ioanes in li-
bras qz solent esse pni ad pparata. Et di-
ctis itaqz appret efficaciam pdicatiois ro-
cetrine z officij dignissimi bti ioanis: ex qz
bus ppdi pot gre sibi: dare singularis ex-
cellencia ppter qua recte de eo dicit qz ioanes
est nome ei.

Tertius pncipale qd ondit excellen-
te plenitudine gre in ioane est sa-
cratissimi martyrij scitudo. Hor-
te em sustinuit p triplici veritate.

Pro p veritate iusticie qua defedebat

Secdo p veritate doctrine qua pdicabat.

Tertio p veritate vite qua tenebat.

Primo p veritate iusticie

qua defendebat: du dixit herodi: Non
tibi licet habere vxore frs tul.

Secdo p veritate doctrine

qua pdicabat. Un Joseph dicit qz hmo
des videt ad pdicatioz ioanis magna ml-
titudine pventre timet ne ppter pba ioa-
nis ppo exosus fieret z expelleret a regno
ppter incertum. Ideo ipm incarcerationit.

Tertio p veritate vite

qua tenebat. Sicut em serpentes z bufoes
odoro vineaz fugiunt: z sicut noctue lumē
solis odit: sic iudei vita ioanis imitari n̄
valentes ipm odiebāt z arti demonū attri-
buebāt. Dat. xj. Venit ioanes nō mādu-
cans neqz bibēs: z dicitur demonū habet.

Ubi pharisei ppter iuidia de vita z pdi-
cacione ioanis turbati/suaserūt herodi vt
caperet eū: incitantes eū ad eū mortē. Ex
dicit itaqz ppter admirāda ioanis scituras z
singularis gre sibi: dare plenitudo: ppter qua
sibi pventissime ppetit hoc nome ioan-
nes. Ad hūc igit tate scituras vix tota mē-
tis deuotione recurram? qūis suis meritis
apd deū gr am inuenire z glām pseq me-
reamur eternā Amen

De bto Petro apostolo Sermo.

Beatus es si-

mon bariona Dat. xvj. Spe-

cialē duotois affectū ad glo-

riōssimos aplos Petz z paulū habere

debent? pcpue ppter tria. Pmo ppter ad-

mirāda dñi bonitatē quā in istis aplis ve-

nerari ac recognoscere debent? specialiter

Aug. in ser. Blosissimos fidei chriane

pncipes annuis festinantz honorātes frēs

charissimi ipm dñz ac deū nfm q hui? au-

ctor est fidei religione debita veneramur

qm dignitas q defert ministr/ illi sine du-

bio cui? ministri sunt exhibet: vt ait ipse

saluator discipul suis: Qui vos audit me

audit: z q vos recipit me recipit. Vere be-

ata aploz merita in qbus se chis recipi p-

dicat z audiri. Bū nihilo min? z illi qz

deuotio delata aplis recurrit ad chm.

Tenges itaqz fratres tante hui? pmissi-

onis fide de supplicis patz nostroz p xpi

pfessione susceptis fidelibz gaudijs exulte-

mus. Hec Aug. Secūdo ppter vney-

randā eoz auctoritatē. Sūt em speciales

patroni z pncipes ecclesie: rectores nauis

fluctuātis in h mari. Un in pdictis vert-

bis Augustini vocat eos Augustin? glo-

riōssimos fidei chriane pncipes. Idem

in eodem sermone. Hos pō eccliaz oim

reuerendissimos patres petrū dico z pau-

lum qz ssumis studijs honorem? qz chri-

stante gratia factus est hodie de morte

natialis: quibz finis vite viuēdi initū de-

dit: quibz vt ait apostolus paulus) viuere

chis erat z mori lucz. Erat vtiqz eis chri-

stus viuere: quia totū chri pficiebat ecclē-

sijz quod viuēbāt. Erat eis et mori lucrū:

quia tali ac morte vitā sibi mercabantur

eternā. Hec Augustin. Tertio ppter

contēplandā eoz sanctitatē ppter quā am-

bo sunt a domino specialiter cōmendati.

Unde Dicit. xvj. dicit petro: Beatus

es simon bariona quia caro et sanguis zc.

Et de paulo dicit Act. ix. Vas electiois

est mihi iste zc. Ad pñens autē intendim?

specialiter de beato petro apostolo pñm

cipe habere sermonē cui a dño dicta sunt

pba pposita Beatus es simon zc. In qz

bus verbis specialr a dño pñmendat atqz

laudat bñssimus petr. In toto autē euan-

gelio hodierno tria pcpue ponunt q bñm

petrz specialr laude dignissimū ostendūt.

Primū est fidei pfessio virtuosa.

Secūm est pfessiois approbatio grōsa

Tertū est approbationis magnificatō

fructuosa.

Ber. De sctō Petro

Primū igitur est fidei confessio virtuosa. Nam sicut dicitur in euāgelio. Cū interrogaret dñs discipulos suos dicens. **Q**ui dicit uos esse filios hominis? Et uariis diuersorum hominum opiniones proposuissent: dixit eis: Vos autē quē me esse dicitis? Rēdēs sicut petrus dixit. Tu es christus filius dei uiui. Aug. in ser. Hic est ille petrus qui profiteo dōm̄m uiuū dei esse filium validissima nobis inuictaq; credendi fūdamēta cōstituit. Nam p̄contanti dño q̄s eē ab hominibus diceret: rēdit petrus. Tu es christus filius dei uiui. Tu dñe de carne uirginis factus es christus: q̄ uult dī sempiternus es filius. Tu dñe hominū natus es hōis q̄ incogitabili magnitate deus es apud deū. Tu es christus qui p̄ redemptionē nr̄a ad passionē uelut ipassibilis p̄manes apud p̄tē. Hec Aug. Idē i. l. de p̄bis dñi. Ipse petrus in ap̄loz ordine p̄m̄ in christi amore p̄p̄tissim⁹ sepe uñ rēdit p̄ oib⁹ uñ p̄ mult⁹ dedit r̄spon̄s. Hec ille. In illa itaq; petri r̄spon̄sione. Tu es christus filius dei uiui cōfitef exp̄sse petrus tria ad nostre fidei uerā integritatē spectantia quo ad p̄sonā christi saluatoris nostri.

Primū ē sublimitas dignitatis.

Scōm est ueritas humanitatis.

Tertiu claritas diuinitatis.

Primū ē sublimitas dignitatis. cū dicit. Tu es christus. s. p̄ excellentiā q̄ multi alij etiā dicitur sūt christi uicē sacerdores: reges et p̄phete. Dixit q̄ sibi. Tu es christus. q. d. Tu es sumus sacerdos: summus rex: sumus p̄pheta.

Scōm est ueritas humanitatis. quā etiā cōfitef. cū dixit. Tu es christus. s. uincit per excellentiā plenitudinis gr̄e: q̄ quidē uincio sibi cōpetit s̄m naturā humanā. Ps. Unxit te deus tuus oleo laticis p̄ cōsortib⁹ tuis.

Tertiu est claritas deitatis. quā cōfitef. cū dixit. filius dei uiui. Aug. in ser. Quis igitur uñq; in tm̄ h̄ incōp̄hensibile deitatis arcanū sensu atollere potuisset obruit nisi ab ore petri salutaris huius fidei ueritas radiasset. Quis meritorum eius gloria q̄ntis magno equiparare possit eloquio a q̄ nobis adorande diuinitatis et si

des cepit et p̄manet. Quis tāto gloriosior uero qui fide secreti inserutabilis loquendo edidit: uiuēdo docuit: patiendo firmavit. Hec Aug. Patz ergo excellentia fidei beati petri: in cuius fidei p̄tute postea fecit miracula. In Act. iij. Cū p̄ncipes sacerdotū interrogaret ap̄los petrus et iōannē in q̄ uirtute aut in q̄ noie sanassent illū q̄ claudus fuerat ex uero matris sue: petrus replet⁹ sp̄sctō dixit ad eos. P̄ncipes populi et seniores audite. Notū sūt oib⁹ uobis et oī plebi israel qz in noie dñi nr̄i iesu christi nazareni quē uos crucifixistis: quē deus suscitauit a mortuis: in hoc iste cōstit corā uobis san⁹. Hec ibi. Fecit autē petrus miracula p̄cipue tripliciter. Primo in morboz curatōe. Et h̄ q̄ dā singulari et excellenti mō. Hec em̄ solū sanauit hōm̄ d̄p̄catoris et iuocatois quē ad modū sanauit claudū ex uero matris sue q̄ quidē ponebat ad portā tēpli. Act. iij. s. etiā sanauit uerbo iussiois: sicut p̄z in sanatōe enee. Act. ix. cui dicit surge et sterne tibi. Et p̄trea sanabat etiā uimbra corp̄is sui. Act. v. In uim̄ plateis eijceret infirmos et ponerent in lectulis et grabatis ut ueniret petrus saltem uimbra illi⁹ obub̄aret quēq; illorū et liberarent ab infirmitate. Curbat autē multitudo uicinay ciuitatē hierusalē affequentes egros et uexatos a spiritib⁹ immundis q̄ curabant oēs. Hec ibi. Secūdo in mortuoz suscitatioe. ut patz Act. ix. d̄ q̄ dā discipula noie tabita quā suscitauit d̄cedo. Tabita surge. Impositioe etiā uimbrā sui suscitauit discipulū tā p̄ dies q̄ d̄raginta defunctū. Suscitauit etiā aliu quē simon magus suscitare nō potuit. uide legēdā. Sap. xvj. Mortis et uite habes potestatem. Tertio in demonū cōfutatione eos ab obsessis expellēdo et demonib⁹ illis imperādo q̄ simonē magū p̄ aera desce reb̄ar. uide legēdā. Mar. vi. Signa eos q̄ crediderint hec sequēf. In noie meo demonia eijciet. P̄z itaq; q̄ laudabilis sit petrus ex fidei cōfessione p̄tiosa: p̄t̄er quā sibi r̄spōdit dñs. Beat⁹ es simo bariona

Scōm p̄ncipale qd̄ dñs dicit dñm petri ualde laudabilem est cōfessio. nis app̄bato gratiosa: q̄ ponit i euāgelio. ibi. Rēdēs autē iesus dicit. Beat⁹ es simo bariona qz caro et sanguis nō reue

lanit tibi sed pat me q est in celis. Aug? De aut pfectionis hui? qnra esset magni tudio saluatoz ostenderet dr ei Beat? es simon bariona qz caro zc. In illa aut dñi rñsione tãgunt signatè trã ppter q petr? vere dr brus: z q aliu quelibet efficere pos

Primū est subiectio simplis (sūt brm as humiliatiōis.

Secūdu est abdicatio terrene z carna lis affectiōis.

Tertiū ē inspiratio dñe reuelatiōis.

Primū est subiectio sim plicis humiliatiōis: qz dr simon bariona. Simon em interpretat obedies: z bariona fili? colūbe. i. simplicitat. Dat. x. Esto te simplices sicut colūbe. D. autem sim plicitas humiliatiōis faciat beatū. patet qz dr Prouer. xxix. Hūilem spū suscipiet glia. Et ps. Populū hūiles saluū facies. Idē. Hūiles spū saluabit. Et Luc. xvij. Dis q se hūiliauerit exaltabit. Sic. Euit detisimū signū reproboz supbia. saluado rā at hūilas. Appuit at simplicitas hūi litatis in petro pcpue triplicif. Dñio in sua vocatiōe. Vñ Jo. j. legit. qz cū andre as dixisset petro. Inuentim? messyā: petr? statū hūiliter secut? est andrea fratre suū licet iuniorē. Cū aut dñs intuit? esset pet rū nō solū exten?: s; poti? interius quia deus intuet cor. vt dr. j. Regū. xvj. dic ei. Tu es simon. i. obedies. q. di. nomē tuū est ppterati tue psonū: fili? ioāna. i. filius gre. q. di. hoc cognomē psonat noi tuo: qz vere obedies est filius gre. Jo dr Hierē. xliij. Obediam? vt bñ sit nobis. Et p op? positū inobediēs est filius maledictiōis. Deut. ij. En ppono vobis hodie male dictionē si nō custodieritis mandata dei. zc. Sic de alia vocatiōe petri legit. Dat. iij. qz abūlas ies? iuxta mare galilee vidit duos fratres simonē z andrea mittentes retia in mare: z ait illis. Venite post me facia vos fieri piscatores hoim. At illi cō tinuo relicti secuti sūt eū. In quo maxime patz eoz obediecta. Sic. Nulla hunc adhuc facere miracula viderant: nisi bil ab eo de pmo eterne retributiōis au dierant: z tñ ad vnū dñi pceptū hoc qd possidere videbant oblitū sunt: qnta nos eius miracula videm? qz flagellio atteri;

mur: qntā minarū asperitatibz deterres mar: et tñ sequi vocantē cōreum?. In ce y lo iam seder q de cōuersione nos amone? Hec ille. Secdo apparet simplicitas et hūilitas petri in pprie indignitatis cōfessi sione. Vñ Lu. v. post capturā pisicū pch dit petrus an genua iesu di. Eri a me dñe qz hō peccator sum. Et Jo. xij. dicit dño. Nō lauabis mihi pedes in eternū: qz vici se proflus indignū existimabat a dño lau uari. Tertio in sue culpe lamētatione. Cū vici post negationē egress? foras fle uit amare. vt dr Luc. xxij. Fere quoqz qz semp in sinu suo sudariū portabat q cre s bro suentes lachrymas tergebatur: qz quā do dulcis allocutiōis z pñie dñi memor erat: p nimia amarū dulcedie lachrymas pñire nō poterat: quādo etiā culpā negatiōis ad mēoriaz reducebat. Vñ adeo in cōsue tudine habuit flere qz eius facies tota la chrymis adusta videbat. vt dic Clemēs Idē etiā dicit. qz audito in nocte galli can tu ad orationē surgere p̄sueuerat z sicut vt dr ad stētū. p̄p̄ere. Dat. v. Beati qz lagent quomā ipi p̄o.

Secdm qd beatū petrum brm effectit est abdicatio carnalis z terrey ne affectiōis: q tãgit ibi: qz caro z sanguis nō reuelant tibi: qz vici nō queris vivere fm carnē z sanguinē. j. Loz. xv. Caro et sanguis regnū dei nō possidebūt: qd expo nēs brūs Bon. in. iij. dis. xliij. di. qz ap̄lus loq̄t ibi de carne z sanguine qntū ad cor? rptionē nō qntū ad substātiā: vt intelli gatur qz q carnalit viuit regnū dei possi dere nō poterūt. Talis aut abdicatio ap̄ paret in brō pcpo pcpue triplicif. Pri mo in mūdanoz derelictiōe. Vñ dr pet? Dat. xix. Ecce nos reliqm? oia z secu ti sumus te. Nota qdā sunt p̄rastinātes p̄tra quos dicit. Ecce quidā ad rps repo neres: p̄tra q̄s dicit reliquim? nō reposui mus: quidā diuidentes: p̄tra quos dicit oia: qdā autē res qdē exteriores relin quētes quēadmodū legit d qbusdā phis sed pp̄tas voluntates retinētes: p̄tra q̄s dicit: z securi sum? remibil q̄ sibi hq̄t pe trus. Vñ Act. viij. Cū simon obrulisset ei pecuniā vt p̄tate h̄fer dandi sp̄m sc̄m

Ber. De scō Petro

dixit ad eū petrus. Pecunia tuæ pecū sit in
pditionē rē. **S**cdo in carnis mortifica
De. Gal. v. Qui chri sūt carnē suā cruci
figerūt cū vicijs z ꝑcupiscentijs. Si ergo
spū Quim? spūz ambulem? Hec ille. In
libro aut̄ clemētis testat̄ petr⁹ q̄l̄ carnē
macerauerit. Panis (inq̄) sol⁹ mibi cum
oliuis z raro cū olerib⁹ in vsu est: indumē
tū aut̄ h̄ mibi ē qd̄ vides tunica cū pallio.
z h̄ h̄is nihil aliqd̄ req̄ro. **T**ertio ex sp̄i
rituali ad suos affectioe. Ad em̄ carnalis
carnalib⁹ amic⁹ afficiebat s̄ spūalr. Ro.
vij Qui fm̄ carnē q̄ carnis sūt sapiunt: q̄
aut̄ fm̄ spū q̄ spūs sūt sapiūt. Refert ele
mēs fm̄ q̄ h̄ in historia eccl̄astica. q̄ cuz
yxo: petri ad passionē duceret: ingēti Gau
dio exultauit petr⁹: q̄ eā ꝑpe vocas noie
post eā exclamauit. **S**cōiuz memēto dñi.
Frē cū petronilla filia petri esset clinica:
plurimis discipulis petri in domo sua recū
bētib⁹ trigit. vt tū diceret petro. Cū vni
uersi a te sanētur infirmi: q̄re petronillam
paralytica iacere ꝑmittis: Apl̄s vero ait.
Sic expedit ei. S̄z ne existimes ei colu
mitas: impossibilitas metis f̄monib⁹ excu
sari: ait ad eā. Surge petronilla z m̄i
stra nob. Et statim surrexit sana. **D**imille
rio autem expleto: iussit eā redire ad gra
barum suū.

Tertiu qd̄ ostendit petru
beatū est inspiratio diuine reuelatiōis q̄ tā
git cū dñs dixit: s̄z ꝑ me⁹ q̄ ē in ce. Aug⁹.
Quis ch̄im ꝑ carnē z in carne natū oipo
tent⁹ ꝑris eē filiū sentire potuisset: nisi ꝑ
ti⁹ h̄ ipse ꝑ ꝑ petru nob e celo reuelasset.
Dan. ij. Est de⁹ i celo reuelās mysteria:
celo inq̄. i. in corde puro z incorruptibili ꝑ
petri z eleuato ad deū ꝑ ꝑreplationē non
eleuato ꝑ supbia. j. **C**oz. Hos nō spūm
hui⁹ mūdi accepim⁹: s̄z spūm q̄ ex dō est vt
sciam⁹ q̄ a dō donata sūt nobis.

Tertiu p̄ncipale qd̄ ostendit b̄m pe
tru laudabile est approbatiōis ma
gnificatio fructuosa: q̄ tangit cū d̄
Et ego dico ti. q̄ tu es petr⁹ z su. h̄ac pe.
ed̄. ec. meā. Et porte infer. nō ꝑualebūt
aduer. eā. Et tibi dabo clauēs regni celo
rū. Et qd̄cūq̄ ligaueris sup terrā erit li. z
in ce. z qd̄cūq̄ sol. sup ter. erit sol. z in cel.
Aug⁹. lib. de ꝑbis dñi. Tanq̄ d̄ct. Q:

tu dixisti mibi. Tu es ch̄is filius dei viui.
z ego dico tibi tu es petr⁹. Hec ille. Ma
gnificat aut̄ approbatio cōfessionis fidei
ipsi⁹ petri in ꝑdictis ꝑbis dñi tripliciter.

Primo ꝑpter approbatā fidei firmitatē.

Scdo ꝑpter declaratā firme fidei securi

Tertio ꝑpter collaraz regni celo (carē.
rū auctoritatem.

Primo ꝑpter approba

tā fidei firmitate qz dixit sibi. Tu es petr⁹

.i. firm⁹ sic dicit a petra. Aug⁹. lib. de ver

bis dñi. Simon q̄ppe antea vocabat̄: h̄

autem ei nomē vt petrus appellaretur a

dño impositū ē. z h̄ in ea figurati signaret

eccl̄iam. Q: em̄ ch̄is petra: petr⁹ popul⁹

ch̄ian⁹: petra em̄ p̄ncipale nomē ē. Jō

petr⁹ a petra: nō petra a petro: qm̄ non a

ch̄iano ch̄is: sed a ch̄io ch̄ian⁹ vocatur

Tu es ḡ (inq̄) petr⁹. Hec Aug⁹. **D**vere

singulare ꝑulegiū z excellētia dignitatis

in petro q̄ ab ipso ore dñico impositū est

sibi nomē in quo typū ecclesie gerit. Legi

m⁹ ꝑ diuinā reuelationē ab angelis factā

noia aliq̄bus fuisse sp̄aliter im̄stra: qd̄

nequaq̄ sine magno mysterio factū credi

mus s̄z ad des̄ gnandā quādā sp̄alē ex

cellētia in eo q̄ sic noīabat̄: Sic legi⁹ dō

āne baptista. Lu. j. sic de iesu saluatore no

stro. Jbidē. In scriptura etiā sacra legi⁹

mus mutatiōne nois in aliq̄bus esse: et

etā qd̄ semp etiā factū ē ꝑpter aliquā gra

tiā sp̄alē quā a deo cōsecut⁹ est ille cuius

nomē sic mutabat̄. Sicut abraz vocatus

est abraz qm̄ sibi facta est ꝑmissio de semē

ne in quo b̄ndicende erāt oēs gentes terꝝ

re. Gen. xvij. Et iacob vocatus est israel:

qz vidit dñm. Gen. xxxij. Hoc aut̄ in istis

factū est ꝑ m̄isteriū angelicū. Hoc itaq̄

multo excellentius in petro factū est quia

ab ipso dño dicēte ipsi petro. Ego dico ti

bi quia tu es petrus. i. in fide firmissimus.

Apparuit aut̄ firmitas fidei in petro ma

xime tripliciter. **P**rimo fidei ch̄i fide

liter exponendo. Tāto em̄ lumine fidei vi

gebat vt doctores legis iudeorū scribas z

phanseos suis predicatiōib⁹ cōfutarēt.

Vñ Act. iij. legi⁹. q̄ cum interro garetur

ab eis inuicem cōgregatis repletus spū

sancto petrus ita cōstanter respōdit. vt ni

hil penitus cōtradidire possent. Habet

etiam Actuum. ij. q. statim post receptione spiritus sancti ipsa die penteco. stans petrus ita efficacitate fidei veritate declaravit ut copiosam multitudinem ad cordis compunctionem et veram penitentiam induceret: et baptizati sunt die illa circiter tria milia. Habet etiam Actuum. x. q. loquente petro veritate fidei cecidit spissus sup oes q au diebant verbum. Petrus vtriusq. firmissim? atq. pfundus fuit in fide. **Ubi** Luc. v. dicitur est ei a dno: duc i altu. Sup q. di. Ambrosius? ut habet. xxij. q. j. c. No turbatur. Deniq. rsi alijs imperet ut laxent retia sua: soli ratiomo petro dicit. Duc in altu h est i pfudu disputationu. Quid em ra alitum q altitudinē diuitiaz sapientie dei videret: scire dei filiu: et pessione diuine generationis assumere. **Secundo** miracula multipliciter faciendo: rogatio em miraculor attribuit fidei ut sup dixim? in ser. b. siluestri. fecit aut batus petrus miracula xpi. dicitur. ut s dicitur est. j. p. but? h. ar. ij. Et pter illos tres modos est alius in secretor. reuelatio: sic patz. Act. v. Ubi legit quod reuelauit secreta pcientie ananie et saphire q defraudauerat ecclesiam. vide ibi. et nota q grauer puniti sūt: ppter qd multuz terreti debent defraudatores ecclesiasticor. rā bonor. Reuelauit et petrus secreta cordis simonis magi. **Ubi** cū petrus et paulus introissent ad neronem maleficia simonis detegentes sicut restat scrus marcellus et leo papa: dicit simon magus. Ne diuitius patiar huc inimicu picipiam angelis meis ut vin dicent me de isto. **Cui** petrus. Angelos tuos no timeo: s; ipsi me timeat. **Nero** dicit. Aliquid non times simone q deitate sua rebus ondit et affirmat. **Cui** petrus. Si deitas est in ipso dicat mihi nūc qd cogito: quā cogitationē pus auri bus tuis insinuo. Petrus ergo accedens ad neronē secreto dicit. **Iube** mihi panē dō: deateu affert et occulte dicit: qd cum alatus fuisset et petrus eū hnditisset et submanica absco disse: dicit: dicat simo qui se deum facit quid sit cogitatum: quid dicitur: et quid factu. Respondit simo. **Petrus** magis dicat quid cogit ego. **Dixit** petrus: quid cogitet simon me scire docebo dum quod cogitauerit fecero. **Tunc** simon indignatus exclamauit. **Procedat**

canes maximi et deuorent eum. **Subito** autem canes maximi apparuerunt et in petrum impetu fecerunt. Ille vero panem benedictu obrulit: et subito eos in fugam conuertit. **Tunc** dixit ad neronē. **Ece** qste di me nosse quid contra me cogitauerat simon non verbis sed factis. Nam qui p miserat angelos contra me venturos: exhibuit canes ut ostendat se habere no diuinos angelos sed caninos. **Hec** Leo. **Tertio** psecutionem pro fide sustinuit do. **Dultas** enim psecutiones sustinuit a iudeis. **Ut** pater in actib? apostoloru. **Dultas** etiam sustinuit a simone mago. **Ut** habetur in legendis aureis. **Dultas** etiam a nerone sub quo passus est et cruci affixus: quod mouendi gen? sibi p dixerat dñs **Joannes** dicit dicens ei. **Cum** esses iunior angebas tē ambulabas vbi volebas. **Cum** autem senueris extendes manus tuas et alius te cinget ducet q tu non vis: hoc autē dixit significans quā morte esset clarificaturus deū. **Et** cū hoc dixisset: dixit ei. **Sequere** me. **Hec** ibi. **Sequere** inq me ut sic ego pro te: ita et tu moriaris pro me. **Sicut** ego: tu crucē ascede. **Tu** eandem quam ego mortem patere. **Sap. xvij.** Simili pena seru? cū dño afflictus est. **Voluit** tamē pati rect? sed reuersus propt tres causas quas ipse mer assignauit. **Primo** propt honorem dñi qui passus est rectus. iō nō se reputauit dignum ut sic pateretur. **Secundo** quia christus patiens propter redimendum debuit ad mundum respicere: **Petrus** autem patiens propter celum ad quod rendum debuit ad celum respectum habere. **Tertio** quia christus semper rect? stetit et nunq per peccatū cecidit. **Homo** vero cap: ut mentis in terram defixit et contra deū recalcitrauit. **Augustinus** in sermone. **Hic** est petrus qui dum ad crucez tanq crucifigi discipulus duceret verso se corpore poscens crucifigi passio nem non renuit sed equalitatem dominice crucis declinauit ut ostenderet vniuersis admirande se humilitatis virtutem nouiq; mysterij disciplinam etiam inter tormenta seruasse: q securus charissimi prexit petrus ad crucez repul? timorē re mortis moriendi ordinem tam acer?

Ber. de sctō Petro

ba in passione q̄sult: Hec Aug^o. Voluit
igit pet^o pati reuersus in cruce: capite vi
delz deorsum et pedibz sursum: qd̄ et toz
cores facile annuerūt cū etiā p̄ hoc grau^o
toz q̄ref. Sicq̄ extensus in cruce gl̄iosus
intrauit ad dñm. Eadē q̄q̄ die paul^o q̄
ciuis erat roman^o: nō crucifigi sed capite
trūcari iussus est. De sentētia aut̄ in eos
dara d̄t Dion. in epla ad Tim. de morte
pauli in hec p̄ba: O frater mi timothee si
vidisses agones p̄sumatiōis ip̄oz: defecis
ses quidē p̄ tristitia z dolore: q̄s nō fieret
illa hora q̄n p̄ceptū sentētie egressus i eos
est vt petr^o. i. crucifigeret z paul^o decolla
ret. Vidisses tūc turbas getilū z iudeoz
p̄cutientes eos z expūctes in facies eozum
Adueniēte aut̄ terribili tpe p̄sumatiōis
ip̄oz cū separent ab iniūq̄e ligauerūt colu
mnas mūdi nō vtrūq̄ abiq̄ frat^o genitu
z plozatu: Tūc inq̄t paul^o petro: Pax te
ctū fundamentū eccl̄iaz z pastor: outum z
agnoz ch̄il. z petr^o ad paulū ait: Gade i
pace p̄dicato: bonoz morum: mediator: z
dux salutis iustoz. Cū āt elōgassent eos
ab iniūq̄e: secur^o sum magist^o meū. Nō ei
in eodē loco occiderūt eos. Hec Dio. In
illa āt eadē epla scribit Dio. q̄ Lempha
q̄ alio noie plātilla dicta est discipula pauli
post mortē ap̄oz eadē die vidit eos in
trozētes indutos veste pelara z coronas
fulgētes luce radīates habebāt in capiti
bus suis. z prulit velū sanguine cruētatū
et ostendit illud carnisici reuerso q̄ paulū
occiderat z his q̄ cū eo erāt p̄pter qd̄ mlti
effecti sunt ch̄iziani. Ubi est intelligendū
q̄ cū paulus ad locū passōis duceret: in
porra hostiē matronā p̄fara obuiā habu
it. Cui fenti paulus ait: Vale plātilla ex
terne salutis filia: Lōmoda mibi velum
q̄ caput tuū regis z inde oculos meos li
gabo z postmodū illud tibi restituas. Qd̄
d̄t sibi tra deret: ridebāt eā carnisices di
centes. Quid isti mago tā preciosum pan
nū tribuis vt ip̄m amittas? In p̄fara etiā
epla sic lamentat br̄us dionysii^o vi. Quis
dabit oculis nostrz aq̄s z pupillis nostris
fontē lachrymaz vt plozem^o die ac nocte
lumē eccl̄iaz qd̄ extinctū ē. Ecce etem pe
trus fundamentū eccl̄iaz: gl̄ia sanctorū z
ap̄oz z nobis recessit z nos orphanos dei

reliq̄t. Paulus quoq̄ gentū familiar^o cō
solator: paup̄ez defecit nobis et vltimus
nō inuenit: qui fuit pater pat^o: doctor do
croz: pastor: pastoz: abysus sapiē: fistula
altisonā: p̄dicator: veritatis: infatigabilē
paulū dico nobilissimū ap̄lm. hic angelus
terrestris z homo celest^o: imago z sicut
do deitatis. Nos inq̄ inopes z indignos
derelict̄ in hoc mundo p̄reptibili z mal
gno: ingressus est ad deū suū dñm z am
cum. Hec Dionysius.

Secdo magnificat̄ appro
batio fidei petri ex sup̄positis verbis xpi
p̄pter declaratā firme fidei securitatē: cui
dixit domin^o: Et sup̄ hanc petrā edificabo
eccl̄esā meā: tanq̄. i. firmū z stabile edifi
ficiū Et porte inferi n̄ p̄ualebūt aduersus
eam. Sup̄ hanc petrā inq̄: id est sup̄ hanc
fidei firmitates. Aug^o. lib. de verbis vii.
Super hanc petrā quā confessus es: sup̄
hanc petrā quā cognouisti dicens: Tu es
ch̄is filius dei viui. i. sup̄ me iēsu filiu dei
viui edificabo eccl̄iam meā. Hec ille. Por
te inferi dicunt peccata: heretic^o z tyanni
Sed hec om̄ia vincit fides Heb. xj. Sā
cti per fidem vicerūt regna. Pater itaq̄
firmitas atq̄ securitas fidei petri de qua
dixerat domin^o Luc. xxij. Simon eccl̄esā
thanas experituit vos vt cribraret sic tri
ticum Ego autē p̄ te rogauī. Petre vt nō
deficiat fides tua: et tu aliquādo p̄uersus
confirma fratres tuos. Ubi habet q̄ fil
des eius multū a diabolo tentata cum di
citur: Ecce sathanas zc. Ubi enim hosti
inuenit locū magis munitū: ibi maiorem
exercet conatū. **Secundo** eius fides a
ch̄isto valde roborata. Qñ dixit domi
nus: Ego autē p̄ te rogauī zc. **Tertio**
eius fides fuit oibus in exemplum datā.
Qñ dicit Et tu atiq̄ p̄uersus zc.

Tertio magnificatur ap
probatio fidei petri p̄pter collatā regni
celoz auctoritatē: cū dicit domin^o: Et tibi
dabo clauēs regni celoz. Et quodcūq̄
q̄ ligaueris sup̄ terrā zc. Augustin^o. Hoc
illū confessio fidei dedit: vt ante clauēs red
gni celoz acciperet q̄ celi ianuās introi
ret. Sz ne q̄ vos fratres de tradit̄ petro

clauis regni more vray clauis cogitatio
terrena pmoueat. Clauis em celi lingua
est petri qz linguloz merita cesendo aples
vnicuiqz regni celi aut claudis aut aperit
Ad e g clauis ista mortal artificis apra/
ta manu: sed data a chzo p ras iudicandi.
Hec Aug^o. Considerad^o e aut mod^o z or
do collaris hmoi clauis q ad tria. Pri
mo em hmoi clauis facta e pmissio. cu dt
ei dñs Matth. xvj. Tibi dabo clauis re
gni celoz qd cuqz te. Vbi beda. Clauis
no mo dat ei sz p mittit: nodu em fabrica
te sut sup incude crucis nec in chri sangui
ne sperare. Hec ille. Videre potes aliq
de istis clauib^o sup in ser. cathedre. Se
cudo facta e clauis comunis collaris cu
discipul in vnu gregatis. Joa. xx. appa
res post resurrectione insufflauit oi. Acci
pite spiritum qz remisit:z petra remittit
eis: z qz retinueritis reteta it: qd sic e intel
ligedu q sacerdos hñs clauis remittit pca
no pncipalit sz ministeralit. Tertio hu
iusemoi clauis spealis petro data est co
missio cu sz dñs suu gñale yscariu in ro
ra ecclesia fact. cu dt ei Jo. vl. Pasce oues
meas. Hñqz aut dñs h pastorale officiu
petro comiserit in triplici eu examinavit.
Pmo d fidei assensio. Vbi dñs. xvj. Vos
aut que me ce dicitis. Et rñdes petr^o dic
tu es chris te. Secdo de spei inhesioe
p qua petr^o chro e yglutinat^o. Jo. vj. Nu
qd z vos vultis abire: Et rñdes petrus
dic. Dñe ad que ibim^o vba vite etne ha
bes. q. d. nullaten^o possum^o ab alio spera
re salutē. Tertio spealr est examinar^o
petro de charitatis dilectioe. Jo. xx. Simo
toanis diligis me pl^o his. Et rñdit petr^o.
Tu scis dñe qz amo te. Et dñs dicit ei.
Pasce agnos meos zc. Vide textu eu
gelicu. Tūc aut examinavit dñs petru de
dilectioe qz pastores eccleie debēt dñm p
ceteris diligere. Examinavit aut eu ter d
dilectioe vt ondat in petro fuisse pfectio a
moris q est cu hō diligit deū plusqz sua:
plusqz suos: z plusqz se. Matth. xix. Ecce
nos reliquit^o oia. s. nra: nros: z nosipos.
Ite vt ostendere triplex mod^o amadi q
fuit in petro z in nobis esse debet: debem^o
em diligere corde ore et opere. j. Jo. iij
Filioli non diligam^o verbo neqz lingua sz
opere z veritate. Item vt intelligamus q

nam ipse chris debet a nobis diligi ppter
peccata quōd mittit: ppter bona q tribuit
z ppter pnia q p mittit: non equidē q de
beam^o deū diligere ppter aliud qd cuqz fi
nalit qz amor dei nullomō debet ordinar
ad aliū finē: alias essz vt fruendis: qd im
Augu. est sūma pueritas: sz ppter dei be
neficia debem^o deū diligere occasionalit
ter z motiue qz hmoi beneficia debēt nos
mouere ad pfectius diligendū deū. Eccl
xlij. Triplicif sol exurit mōtes. id e chri
stus scōs ad amorē accendit: sz peccata
remittēdo: beneficia largiēdo: z pnia et
na p mittēdo. Dicit autē dñs ter pasce:
qz triplicif debz platus pascere subditos
verb^o exēplo: z tpali subsidio. Vel aliter
vt dicit Bern^o. hōs p dicationis: exēplo
pueritatis: z fructu Martiris. j. Pe. v. Pa
scite qui in vobis est gregē dei. zc. His
autem dicit dñs. Pasce agnos meos: et
semel. Pasce oues meas: quia in fidelib^o
sunt tres gradus sz incipientiū: pficien
tiū: z perfectoriū. Illi q sunt in duob^o pri
mis gradibus dicunt agni. Illi qui sunt
in tertio oues nominantur sicut exponit de
lyra. Et nota bene. q petro tm comitum
tyr dñs agni z oues. i. simplices z humi
les: qz soli tales sūt eccleie filij: nō lupi. i. ra
paces z latrones: nō vulpes. i. fraudulenti
z seductores: nō hirci. i. luxuriosi z car
nales: nō leones. i. supbi z spūm inflantes
habētes. Et dicitis itaqz patet qz lauda
bilis est bea^o petri^o z a nobis merito ve
nerandus ppter ea q dicta sunt. Bene ita
qz ab ipō dño comendatus est dicere sibi.
Bea^o es simon bartona. Hūc itaqz pag
tronū tota deuotioe veneremur vt suis
apud deū precib^o fidei sancte perseueran
tiā z firmitatē atqz charitatis ardore im
petrare mereamur z ppetuā tandē sūma
maiestatis pteplationē obtinere. Amas.

Unica ista octauā aploz Petri z pau
lū sup illud euāgelū. Iussit dñs discipulos
uos ascēdere in nauiculā. zc. Ser.

Nō habete fidu
ciā: ego sum nolite timere.
Matth. xiiij. Theophilus.
Cum homines vel demones nos p petro